



Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Р1 280/07
11.12.2007. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Слободана Спасића и Надежде Радевић, чланова већа, у правној ствари предлагача АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЋЋ и ЕЕ, против противника предлагача "ЖЖ", у стечају, кога заступа Агенција за приватизацију, Центар за стечај у Београду, ради одређивања новчане накнаде, у седници већа одржаној дана 11.12.2007. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

За суђење у овој правној ствари стварно је надлежан Општински суд у Коцељеви.

О б р а з л о ж е њ е

Општински суд у Коцељеви, решењем 1.Р-14/2007 од 7.9.2007. године, у ставу првом изреке констатовао је да се наставља поступак у тој правној ствари у којој је одређен прекид поступка по решењу тога суда 1.Р-15/2006 дана 25.9.2006. године. Ставом другим изреке Општински суд у Коцељеви огласио се стварно и месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари, те ставом трећим изреке констатовано је да се по правоснажности тог решења списи уступе Трговинском суду у Ваљеву као стварно и месно надлежном за поступање у овој правној ствари.

Трговински суд у Ваљеву, није прихватио стварну надлежност, те је предмет доставио Врховном суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности на основу одредби члана 23. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/2004 од 22.11.2004. године, ступио на снагу 22.2.2005. године), Врховни суд Србије је нашао да је за суђење у овој правној ствари стварно надлежан Општински суд у Коцељеви.

Одредбама члана 8. Закона о судовима Републике Србије, прописано је да се судови образују као судови опште надлежности и привредни судови, док је одредбама члана 12, 14, 15, 16. и 17. одређена стварна надлежност судова. Одредбе Закона о судовима којима је утврђена њихова стварна надлежност су императивне природе и само у законом прописаном случају може доћи до промене њихове стварне надлежности. Један од тих случајева предвиђених одредбом члана 15. став 2. тачка б) Закона о судовима, је да привредни судови спроводе поступак принудног поравнања и стечаја и поступак ликвидације и суде све спорове који су у току или настану поводом спровођења тих поступака, без обзира на својство друге стране и без обзира на време покретања спора. Сагласно наведеној законској одредби само у овим случајевима долази до атракције надлежности трговинских судова, па трговински судови у случају отварања поступка стечаја и ликвидације над једном од страна у спору суде спорове који не спадају у њихову стварну надлежност према члану 15. Закона о судовима.

У конкретном случају не ради се о спору који је у току или је настао поводом спровођења поступка стечаја, у којем случају је у складу са напред наведеном законском одредбом, по принципу атракције надлежности, за суђење у таквим споровима надлежан трговински суд, већ о ванпарничном поступку по предлогу поднетом дана 1.7.1992. године Општинском суду у Коцељеви за одређивање накнаде за одузето земљиште, у корист предлагача као законских наследника иза покојног ПП. Одредбама члана 12. став 1. тачка 4. под а) Закона о судовима прописано је да је општински суд надлежан да у првом степену решава ванпарничне ствари. Полазећи од чињенице да се у конкретном случају не ради о спору који је у току или је настао поводом спровођења поступка стечаја, већ у ванпарничном поступку, то у конкретном случају нема места атракцији надлежности прописаној наведеном одредбом члана 15. став 2-б) Закона о судовима. Стога је за суђење у овој правној ствари, сходно одредби члана 12. став 1. тачка 4. под а) Закона о судовима Републике Србије, надлежан Општински суд у Коцељеви, а не Трговински суд у Ваљеву.

Са изложеног, а на основу одредби члана 23. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија

Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

СМ